

”ايڪ ڪا منتر ياد رهي تو سڀ ۾ ايڪ ڊڪائي دينگا“

(ٽيچرس ڪي ساٿ اويڪٽ باپ دادا ڪي ملاقات)

آڄ بچون ڪي سنگنن اوڙ سنيهه، سهيوڳ، پريورتن ڪا درڍ سنڪلپ، اس خوشبوءِ ڪو ليني ڪي ليئي آئي هئ. بچون ڪي خوشي ۾ باپ دادا ڪي خوشي هئ. سدا يهه اوناڻي خوشي اوڙ اوناڻي خوشبوءِ بچون ڪي ساٿ رهي، اٿسا هيڻ اوناڻي سنڪلپ ڪيئا هئ نان! شروع شروع ۾ آدي استاپنا ڪي سميه ايڪ دو ڪو ڪيا لکتي ٿي اوڙ ڪهتي ٿي، وه ياد هئ؟ ڪيا شبد بولتي ٿي؟ ”پريه نهچ آتما“. يهي آتما ايماني بنني اوڙ بناني ڪا سهج ساڌن رها. نام روپ نهين ديکتي ٿي. ياد هئ وه اڀياس ڪي دن! ڪتنا نچرل روپ رها؟ محنت ڪرني پري؟ يهي آدي شبد اڀي گهي رهسيه سٺ پريڪٽيڪل ۾ لاڻو تو سٺهه هيڻ سمرتي سوروپ هو جائينگي. ”ايڪ“ ڪا منتر. ايڪ باپ، ايڪ گهر، ايڪ مت، ايڪ رس، ايڪ راجي، ايڪ ڌرم، ايڪ نام، ايڪ آتما، ايڪ روپ. ”ايڪ“ ڪا منتر سدا ياد رهي تو ڪيا هو جائينگا؟ سرو ۾ ايڪ ڊڪائي دينگا. يهه سهج هئ نان! جب ايڪ هيڻ ڊڪائي دينگا تو جو گيت گاتي هو، ميرا تو ايڪ باپ.... يهه سٺهه هيڻ هونگا. اٿسا هيڻ سنڪلپ ڪيئا هئ نان!

باپ دادا تو صرف نئن ملن ڪرني آئي هئ. بچون نين ٻڌايا اوڙ باپ آئي. باپ نين بچون ڪي سنيهه ڪا ريسپانڊ ديتا. جو ڪها وه هوئا نان! آپ لوگون نين سنديش پيجا ڪ دو گهڙي ڪي ليئي پي آڻو. سڀڪا سنديش تو پهونچ گيا! آپڪا سنڪلپ ڪرني هيڻ باپ دادا نين سن ليئا. واڻي ۾ آني سين پهلي باپ دادا ڪي پاس پهونچ جاتا هئ.

(جينتي بهن ڪو ديك بابا بولي) وديش سين آنا ڪيا سڌ ڪرتا هئ؟ دل دور نهين تو ديش پي دور نهين. دل نزديڪ هئ. اس ليئي يهه پي ايڪ دو ڪي سمپ هوني ڪا ثبوت هئ. ايڪ دو ڪي ساڻي هئ. يهه پريڪٽيڪل سوروپ ڊڪايا. يهي مربي بچون ڪي نشاني هئ. باپ دادا نمت بني هوئي، سدا اُمنگ اُتساه بيداني والي وشيش آتمائون ڪو پرتڪيه ثبوت ڪي مبارڪ دي رهي هئ. ايڪ آپ ڪو نهين ديك رهي هئ ليڪن سڀي بچون ڪي دل يهان هئ اوڙ ديهه وهان هئ. اُتسي سرو بچون ڪو پي باپ دادا سنگنن ۾ ديك رهي هئ. ياد تو وئسي پي اُنهن ڪو پهونچ جاتي هئ ڦر پي سڀي بچون ڪو ديك سنيهه ڪي سوئر ۾ ٻنڌي هوئي سدا سمپ رهندي والي آتمائون ڪو وشيش يادپيار دي رهي هئ. اُتسي تو ديش ۾ سين پي جو بچي ساڪار ۾ يهان نهين هئ ليڪن اُنهن ڪي پي دل يهان هئ. اُن بچون ڪو پي باپ دادا وشيش يادپيار دي رهي هئ. آڇا.

(نروئر پاڻي سين) يهه پي وديش جا رهي هئ! ايورريدي بن گئي نان! اسڪو ڪها جاتا هئ مينا ڊراما. تينون بنديون ڪي تلڪ ڪي سوغات هو گئي. جب سين سنڪلپ ڪيئا اوڙ تين بنديون ڪا تلڪ ڊراما اُنوسار ڦر سين لڳا. لڳا هوئا هئ اوڙ ڦر سين لڳا. يهه اوناڻي تلڪ سدا مستڪ پر لڳا هوئا هئ نان! تينون هيڻ بندي ساٿ ساٿ هئ. باپ دادا نين اس تلڪ سين وطن ۾ سواگت ڪر ليئا، نيڪ هئ نان! وشيش ڪوئسي سوروپ دواران سنديش ديني جا رهي هو؟ وشيش پاڻ ڪيا ياد ڏلائينگي؟ ”سدا اُمنگ اُتساه ۾ اُڙتي چلو“ يهي وشيش پاڻ سڀي ڪو اُنيو دواران پڙهانا. اُنيو دواران پاڻ پڙهانا يهه اوناڻي پاڻ هو جاتا. تو وشيش نوينتا يهي هو، اُنيو ۾ رهه اُنيو ڪرانا. مڪ ڪي پڙهائي تو بهت سميه چلي. اڀي سڀي ڪو اسي پڙهائي ڪي آوشيڪتا هئ. اسي وڌي دواران سڀي

ڪو اُڙتي ڪلا ۾ لي جانا. ڪيونڪ اُنيو بڙي سين بڙي اُٿارتي هئ. جسڪو اُنيو ڪي اُٿارتي هئ اُسڪو اُڙ ڪوئي اُٿارتي وار نهين ڪر سگهي. مايا ڪي اُٿارتي چل نهين سگهي. تو يهه وڌي ڌيان ۾ رک ڪر چڪر لڳانا. تو يهه نوپننا هو جائينگي نان. ڪيونڪ جب پي ڪوئي جاتا هئ تو ٽپي سڀي يهي سوچتي هئ ڪ ڪوئي نوپننا ملي. بولني اُڙ سورپ بن ڪر سورپ بنانا، يهه ساڻ ساڻ هو. آپڪي پسندي پي يهه هئ نان! ڊراما اُنوسار اُپي سميه جو نوڻڌا هوڻا هئ وهي شيوا ڪي ليئي يوگيه سمجهو. سنڪلپ تو سماپت هو گيا نان! ايورريڊي بن سڀ تياريان پي سيڪنڊ ۾ هو گئي نان. اِسٽول ساڌن تو وهان سڀ هئ. بني بنائي ساڌن هئ. ڪچ ره گيا تو پي ڪوئي بڙي بات نهين. يهان سين تو دو ڊريس ۾ پي چلي جائو تو هرجا نهين. وهان ريڊيميٽ مل جاتا هئ. سوڪير تيارِي تو هو گئي هئ نان! اِسٽول تيارِي بڙي بات نهين.

اُنهنون ڪو خوشخبري سُناني هئ. وي چاهتي هئ ڪ وناش نه هو. اِس دنيا ڪي اِسٽاپنا هين رهي. وناش سين ڊرتي ڪيون هئ؟ ڪيونڪ سمجهتي هئ هماري يهه دنيا ختم هو جائينگي اِس ليئي ڊرتي هئ. ليڪن دنيا تو اُڙ هين نئين آني والي هئ. اُنهنون ڪو يهه خوشخبري مل جائي تو آپ سڀڪا سنڪلپ هئ ڪ هماري يهه دنيا سڌا وڌي ڪو پاتي رهي اُڙ اُچي تي اُچي بنتي جائي، يهه آپڪا سنڪلپ وشو ڪي رچتا باپ ڪي پاس پهونچ گيا هئ. اُڙ وشو ڪا مالڪ، وشو ۾ شانتي اِسٽاپنا هو، اُسڪا ڪاريه ڪراءِ رهي هئ. اُڙ جو آپ سڀ ڪي آس هئ ڪ ايڪ وشو هو جائي، وشو ۾ سنيهه هو، پيار هو، لڙائي جهڳڙا نه هو، يهي آپ سڀ آتمائون ڪي آس پورڻ هوني ڪا سميه پهونچ گيا هئ. ليڪن ڪس وڌي سين هونگا، اُس وڌي ڪو صرف جانو. وڌي يٿارت هئ تو سڌي پي هونگي. سڌي تو ملني هئ ليڪن ڪسي وڌي دواران ملينگي وهه نهين جانتِي هئ. ڪانفرنس آڌ تو ڪرڪي ديڪي هئ، ليڪن سنڪلپ من سين نهين نڪلتا. لڙائي جهڳڙي ڪا ٻيچ هين ختم هو جائي تو شستر آڌ هوتي پي يوڙ نهين ڪرنا پري. ڪيونڪ نقصان ڪوئي شستر نهين ڪرتي، نقصان ڪرني والا ”ڪروڌ“ هئ، نان ڪ شستر، ٻيچ ڪروڌ هئ. تو اُسي وڌي پوروڪ ٻيچ ڪو هين ختم ڪر دي تو سڌي هوتي پري هئ. لڙائي جهڳڙي ڪا ٻيچ ختم هو جائي. تو سرو آتمائون ڪي آس پورڻ هوني ڪا سميه آ گيا هئ. سميه سيڪي ٻڌي ڪو پري رها هئ. گپت ڪاريه جو چل رها هئ وهه ڪاريه سڀي ڪو اُپني طرف ڪينچ رها هئ ليڪن وهه جان نهين سگهي ڪ يهه سنڪلپ ڪيون آ رها هئ! بنايا پي خد اُڙ يوڙ نه ڪري يهه سنڪلپ ڪيون چل رها هئ! تو اِسٽاپنا ڪا ڪاريه پريرت ڪر رها هئ ليڪن وهه جانتِي نهين. يهه آپ سڀر سمجهتي هو ڪ پريورتن ۾ وناش ڪي سواءِ اِسٽاپنا هونگي نهين. ليڪن پاونا تو اُنهنون ڪي پي وهي هئ نان! اُنهنون ڪي پاونا ڪو ليڪر خوشخبري اُنهنون ڪو سَنائو تو وڌي يهي سَنائينگي ڪ ”شانتي ڪي ساگر دواران هين شانتي هونگي“. هر سڀ ايڪ هئ. يهه ٻردرهڊ ڪي پاونا ڪس آڌار سين بن سگهي؟ جس سين يهه سنڪلپ هين نان اُني، محنت نهين ڪرني پري. ڪي هٿيار يوڙ ڪري، ڪي نهين ڪري. ليڪن يهه سنڪلپ هين سماپت هو جائي، ٻردرهڊ هو جائي، يهه هئ وڌي. ٻردرهڊ آ گيا تو باپ تو هئ هين. اُسي خوشخبري ڪي روپ سين سَنائو. شانتي ڪا پاڻ پڙهانا پرينگا. شانتي ڪي وڌي سين اُشانتي ختم هونگي. ليڪن شانتي آوي ڪئسي؟ اُسڪي ليئي ڦر منتر دينا پري. شانتي ڪا پاڻ پڙهاتي هو نان! مئن پي شانت، گهر پي شانت، باپ پي شانتي ڪا ساگر، ڌرم پي شانت. تو

اٿسا پاڻ پڙهائو. شانتي هين شانتي ڪا پاڻ. دو گهري ڪي ليئي تو اٿيو ڪرينگي نان. ايڪ گهري پي ڊيڊ سائيلنس ڪي اٿيوتي هو جائي تو وار وار آپڪو ٿئنڪس دينگي. آپڪو هين پڳوان سمجهني لڳ جائينگي. ڪيونڪ بهت پريشان هئ نان. جتني زياده بڙي ٻڌي هئ اٿني بڙي پريشاني پي هئ. اٿسي پريشان آتمائون ڪو اڱر ذرا پي اٿچلي مل جاتي هئ تو وهي اُنهن ڪي ليئي ايڪ جيون ڪا وردان هو جاتا. جسڪو پي چانس ملي وه بولتي بولتي شانتي ۾ لي جائي. ايڪ سيڪنڊ پي اٿيوتي ۾ اُنهن ڪو لي جائي تو وه بهت بهت ٿئنڪس مانينگي. واتاروڻ اٿسا بنا دو جو سڀي اٿسي اٿيو ڪري جئسي ڪوئي شانتي ڪي ڪرڻ آئي هئ. چاهي ايڪ چاهي آڏا سيڪنڊ هين اٿيو هو ڪيونڪ يه تو وايومنڊل دواران هونگا نان! زياده سميه نهين رهه سڪينگي. ايڪ آڏا سيڪنڊ پي وايومنڊل اٿسا هلڪا بن جائي تو اندر سين بهت شڪريا مانينگي. ڪيونڪ ويچارِي بهت هلچل ۾ هئ. اُنهن ڪو ديك باپ دادا ڪو تو رحر آتا هئ. نان رات ڪي نيند، نه دن ڪي، پوچن پي ڪاني ڪي ريت نهين کاتي. جئسي اوڀر ۾ بوجهه پرا هوڻا هئ. ڪيا هونگا، ڪئسي هونگا! تو اٿسي آتمائون ڪو ايڪ جهلڪ پي مل جائي تو ڪيا مانينگي! اُنهن ڪي ليئي تو سمجهو سوريه نيچي اُتر آيا. ايڪ جهلڪ هين چاهيئي. زياده سميه تو وه شڪتي ڪو ڌارڻ پي نهين ڪر سڪينگي. يه تو ٿوري گهري ڪي بات هئ. جئسي لهر آتي اوڙ چلي جاتي هئ. اتنا پي اٿيو هوڻا تو اُنهن ڪي ليئي تو بهت هئ ڪيونڪ بهت پريشان هئ. اُنهن ڪو ٿورا تنڪي ڪا سهارا پي بهت هئ. اچا.

سنڪلپ پورا هوڻا؟ بچون ڪي خوشي ۾ باپ ڪي خوشي هئ. سڦلنا مورت هو نان! سڦلنا تو سات هئ هين. جب باپ سات هئ تو سڦلنا ڪهان جائينگي! جهان باپ هئ وهان سرو سڌيان سات هئ. بندي لڳا آتا هئ وا بندي ۾ ڦر ڪوئشچن آ جاتا؟ آج ڪلهه ڪي دنيا ۾ اٿسا بارود چلاتي هئ جو اٿني چوڻي بندي سين اتنا سانپ بن جاتا هئ. يهان پي لڳاني چاهيئي بندي. بندي ۾ سڀ سماء جاتا هئ. اڱر سنڪلپ ڪي ٽيلي لڳاءِ ديتي تو سانپ هو جاتا. نه ٽيلي لڳائو، نه سانپ بني. باپ دادا بچون ڪا ڪيل ديڪتا رهتا هئ. جو هوتا، سڀ ۾ ڪلياڻ پرا هوڻا هئ. اٿسا ڪيون وا ڪيا؟ نهين. جو ڪڇ اٿيو ڪرنا ٿا وه ڪيئا. پريورتن ڪيئا اوڙ آڱي ٻڍو. يه هئ بندي لڳا. سڀي وديشيون ڪو پي يه ڪيل بتانا. اُنهن ڪو اٿسي باتين اچي لڳتي هئ.

(دادِي جي اوڙ دادِي چندرمڻي بابا ڪي پاس بڻي هئ) يه تو بارات ڪي شان هئ. باپ دادا ڪا شرنگهار يه هئ. آپ سڀي ڪي آڱي پريوار ڪي شرنگهار ڪوڻ هئ؟ يهي (داديان) هئ نان. آج سڀي ڪي من ۾ ان وشيش آتمائون پرت سڌا ڪيا سنڪلپ رهتا ڪ يه سڌا جيتي رهي. يه سڀ آپ لوگون ڪو امر پو ڪا سهيوگ ديتي رهي. ايڪ دادِي ڪو پي ڪڇ هوتا هئ تو سڀيڪا سنڪلپ چلتا هئ نان! يه اسٽول ۾ نمت چترچايا هئ. وئسي تو باپ ڪي چترچايا هئ ليڪن نمت يه اٿيوي آتمائين ماسٽر چترچايا هئ. ڪي ڏوڀ اٿوا ڪي برسات آتي هئ تو چترچايا ۾ چلي جاتي هئ نان. آپ لوگ ڪي پاس پي ڪوئي پرابلر آتي هئ تو ڪيا ڪرتي هو؟ ساڪار ۾ اُنهن ڪي پاس آنا پرتا هئ. باپ سين تو روح رهاڻ ڪرينگي ليڪن پتر تو مڌوبن ۾ لڪينگي نان! جئسي وهان ديڪا هئ نان جهان ايڪسڪرشن ڪرني جاتي هئ تو بيچ بيچ ۾ چتر لڳاءِ ديتي هئ ڦر اٿيڪي بيچ منورنجن پروگرام ڪرتي هئ. يه پي اٿسي هئ. چتريان جهان تهان لڳي هوئي هئ. جب ڪڇ هوتا هئ تو منورنجن پي ڪرتي هئ. مڌوبن ۾ هستي، ناچتي، گاتي هو نان. تو باپ دادا ڪو پي خوشي

هوتي هئ. بچي منورنجن مناء رهي هئ. يهي سنيھ سڀي ڪو باپ ڪي سنيھ طرف آڪرڻ ڪرڻا هئ. جئسي يھ نمت بني هونئي هئ ائسي هين آپ پي اپني ڪو هر آستان ڪي چنري سمجھو. جنڪي نمت بنتي هو انھون ڪو سيفتي ڪا ساڌن مل ڄائي. جھڪاءُ نھين هو ليڪن سھارا دو. نمت بن ڪر سھارا، سھيوگ دينا دوسري بات هئ ليڪن سھاري داڻا بن ڪر سھارا نھين دو. نمت بن سھارا دينا اوڙ سھاري داڻا بن سھارا دينا اسر اتر هو ڄاتا هئ. اگر آپ نھين سمجھتي هو ڪ مئن سھارا هون پرنٽو دوسرا آپڪو سمجھتا هئ تو پي نام تو هونگا نان! شيوا سمجھ ڪرڪي نمت بن اُمنگ اُتساه ٻڌاني ڪا سھارا دينا، اس وڌي پوروڪ سھارا دي تو ڪي پي رپورٽ نھين نڪلي. سڀ ڪچ اُنڪو هين سمجھني لڳ ڄاتي ڪ يھ ميرا سھارا هئ، اسڪو ڪها ڄاتا هئ، سھارا داڻا بن سھارا ديئا. ليڪن شيوا سمجھ نمت بن سھيوگ ڪا سھارا دينا وه دوسري بات هئ. آپ سڀ ڪون هو؟ اُنت ۾ سڀ پارٽ ڌاري اڪني اسٽيج پر آئيني. چاهي اس شرير دواران شيواڌاري، چاهي پڻ شرير دواران شيواڌاري. سڀ اڪني پارٽ ڌاري اسٽيج پر آنا اُرتا ڄڻ ڄڻ ڪار هو سماپتي هونا ڪيونڪ انھون ڪا هين هئ گُپت روپ ۾ اسٽاپنا ڪي سھيوگي ڪا پارٽ. آپ پرتڪيھ روپ ۾ هو. وه گُپت روپ ۾ اپنا اسٽاپنا ڪا پارٽ بجاءِ رهي هئ، اُپي پرتڪيھ نھين هونگي ڪيونڪ پرڏا اُني ڪا سميه تب آئي جب سڀ ايورريڊي هو ڄائي. سمپن هو ڄائي. پرڏا اُنا ڦر تو سماپتي هونگي نان. ائسي سڀ تيار هئ؟ پرڏا اُني ڪي تياري هئ؟ اُپي وارٿ ڪوالتي ڪي مالها تيار هونئي هئ؟ 108 پي سمپنتا ڪي ڪافي سمپ ھو، بلڪل سمپن هو ڄائي. سميه ڪي حساب سين پي سمپورٽا ڪي نزديڪ هو. ائسي سمجھتي هو؟ اسڪي نشاني ڪيا هونگي؟ مالها ڪي وشيشٽا ڪيا هونگي؟ مالها تيار هئ اُنڪي وشيش نشاني ڪيا ڊڪائي دينگي؟ ايڪ ڪي سات ايڪ داڻا ملا هونئا هئ. يھ مالها ڪي نشاني هئ. مالها ڪي وشيشٽا هئ، ايڪ دو ڪي سنسڪارون ڪي سمپ. داڻي سين داڻا ملا هونئا. وه تياري هئ؟ جسڪو پي ديڪي، چاهي 108 و نمبر هو ليڪن داڻا ملا هونئا، تو وه پي هئ نان! ائسي جڙي هونئي هئ. سڀي ڪو يھ محسوسنا آوي ڪي يھ تو مالها ڪي سمان پروئي هونئي مڻڪي هئ. ائسي نھين سنسڪار سڀڪي ورائتي هئ تو نزديڪ ڪئسي هونگي؟ نھين. ورائتي سنسڪار هوتي پي سمپ ڊڪائي دي. ورائتي ڪي آڌار پر نمبر هو گئي ليڪن داڻي تو نزديڪ هئ نان، ايڪ دو ڪي. جب تڪ ايڪ دوسري سين نه ملي تب تڪ مالها بن نھين سڪتي. ايڪ پي داڻا نڪل ڄائي تو مالها ڪنڊت هو ڄائي. پوڄيه مالها نھين ڪهي ڄاينگي. دُور پي ره ڄائي تو پي ڪهينگي يھ پوڄيه مالها نھين. 108 و نمبر پي اگر ٿورا دُور هئ تو مالها ريڊي نھين هو سڪتي. اُچا.

وردان - سرو شڪتيون ڪو اپني اڌڪار ۾ رک سھج سڦلتا پراپت ڪرني والي

ماسٽر سرو شڪتيوان پو

جتنا جتنا ماسٽر سرو شڪتيوان ڪي سيت پر سيت هونگي اتنا پي سرو شڪتيان آرڊر ۾ رهينگي. جئسي اسٽول ڪرم اندريان، جس سميه جئسا آرڊر ڪرتي هو وئسي آرڊر سين چلتي هئ، ائسي سوڪيم شڪتيان پي آرڊر پر چلني والي هو. جب يھ سرو شڪتيان اُپي سين آرڊر پر هونگي، تب اُنت ۾ سڦلتا پراپت ڪر سڪينگي ڪيونڪ جهان سرو شڪتيان هئ، وهان سڦلتا جنم سڌ اڌڪار هئ.

سلوگن - آڪاري اوڙ نراڪاري اسٽي ۾ سھج اسٽ هونا هئ تو نراھنڪاري بنو.